

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpatul Marcu Oleg și de avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Marcu Oleg Valeriu, născut la 23.10.1972, originar și locuitor al mun. Chișinău, or. Codru, str. Prepeleței, 28.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.09.2013 – 25.03.2014;

Instanța de apel: 18.04.2014 – 03.02.2015;

20.07.2015 – 19.11.2015;

Instanța de recurs: 23.04.2015 – 09.06.2015;

13.06.2016 – 08.11.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, Marcu Oleg a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a constatat, că Marcu Oleg este învinuit de neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale în următoarele circumstanțe: la 24 septembrie 2008, Curtea de Apel Chișinău a emis titlul executoriu nr. 2a-3338/2008 din 14.09.2008, cu privire la încasarea de la Marcu Oleg în beneficiul lui Madan Ludmila despăgubirea morală în mărime de 250000 lei din toate veniturile, începând cu data indicată supra. Ulterior, la biroul executorului judecătoresc Gîlca Iurie, a fost intentată procedura întru executarea titlului executoriu sus menționat,

cu privire la încasarea din contul lui Marcu Oleg în beneficiul lui Madan Ludmila, prejudiciul moral în sumă de 250000 lei. În rezultatul intentării procedurii de executare și a acțiunilor întreprinse s-a constatat că debitorul Marcu Oleg nu execută și se eschivează intenționat de la executarea documentului executoriu. La 14.05.2013, prin decizia nr. 4D-1955/13, emisă de către Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, Marcu Oleg, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 318 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă contravențională în mărime de 3000 lei, ultimul eschivându-se până în prezent de la achitarea datoriei.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța nu a luat în considerație declarațiile executorului judecătoresc, a martorului, cât și celelalte probe prezentate de către acuzare, dar s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului.

Numai în ultima ședință de judecată, când de către acuzatorul de stat a fost prezentat certificatul eliberat de către SRL „Bemol Retail”, care atestă faptul că inculpatul activează oficial la întreprinderea respectivă începând cu 23.05.2013, până la moment, cu salariul lunar de 3682 lei, achitat prin virament, doar atunci inculpatul a recunoscut instanței că activează la această întreprindere și că nu a recunoscut inițial faptul dat, deoarece se temea de consecințe.

La momentul înaintării învinuirii, acuzarea nu a cunoscut că inculpatul activează oficial la întreprinderea respectivă, fiind indusă în eroare de către el, invocând că s-a eliberat pe motiv că a avut un acces de epilepsie, fapt dezmințit ulterior de către acuzatorul de stat prin prezentarea certificatului respectiv, ca probă suplimentară.

Referindu-se la faptul, că inculpatul a fost deja sancționat pentru acțiunile sale, instanța nu a ținut cont, că acesta nu putea fi pedepsit penal pentru comiterea prezentei infracțiuni, fără a fi sancționat contravențional. Prin urmare, instanța nu s-a bazat pe faptul că infracțiunea prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal este una continuă și urmează a fi inițiată, doar după aplicarea pedepsei contravenționale.

Inculpatul nu s-a prezentat la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidență. Fiind angajat oficial în câmpul muncii, intenționat nu a înștiințat organul competent, tăinuind faptul dat până la ultima ședință de judecată.

Conform hotărârii nr. 13 din 11.06.2013 a Curții Constituționale, sintagma „dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale” din alineatul (1) și sintagma „dacă aceste fapte au fost comise după aplicarea sancțiunii contravenționale” din alineatul (2) ale articolului 320 Cod penal, contravin articolelor 4, 20 alin. (1), 21 și 25 alin. (1) din Constituție, precum și principiului non bis in idem (dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași

faptă) prevăzut la articolul 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și articolul 14 alin. 7 al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Astfel, în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal și anume: neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Latura subiectivă a infracțiunii date este caracterizată prin vinovăția inculpatului, în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind unul cupidant.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

Instanța de apel a reținut, că latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului se realizează prin acțiune sau inacțiune, iar latura subiectivă doar prin intenție directă, însă conform materialelor cauzei, rezultă, că în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii.

Instanța de fond just a stabilit că probele administrate nu dovedesc eschivarea intenționată de la executarea hotărârii judecătorești, după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Or, atât declarațiile martorului Madan L., cât și a executorului judecătoresc, confirmă faptul neexecutării hotărârii judecătorești de către inculpat în perioada de până la 14.05.2014 - acțiuni care au fost calificate în baza art. 318 Cod contravențional, pentru care inculpatul a fost supus sancțiunii contravenționale.

Prima instanță corect nu a acceptat ca probă întru confirmarea vinovăției inculpatului, certificatul eliberat de SRL „Bemol Retail” care confirmă că inculpatul este angajat oficial la această firmă începând cu data de 23.05.2013 în funcție de operator la stația de alimentare cu combustibil din mun. Chișinău, str. Grenoble 134/2, salariul mediu lunar pentru perioada decembrie 2013 - februarie 2014 a constituit 3682 lei, achitat prin virament, deoarece acuzarea n-a indicat acest fapt în învinuire.

Instanța de fond întemeiat a conchis, că acuzatorul de stat fără a cerceta minuțios, sub toate aspectele materialele prezentate de executorul judecătoresc, la 01.08.2013 a intentat cauza penală în privința inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, bazându-se pe probele prezentate de executor, care au servit temei pentru sancționarea inculpatului în baza art. 318 Cod contravențional.

În acest sens, instanța de apel a reținut și decizia Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-546/14 din 04.06.2013 în cauza penală Darii Tudor la fel învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, potrivit căreia instanța de fond a achitat inculpatul, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, după ce instanța de apel a admis apelul, fiind casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre prin care Darii Tudor a fost condamnat în baza art. 320

alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs a constatat că în speță acuzarea nu a prezentat instanței de judecată careva probe de confirmare a existenței unui venit ce ar fi permis inculpatului achitarea totală a prejudiciului încasat prin hotărârea instanței de judecată din 05 noiembrie 2007 sau de eschivare a acestuia de la executarea hotărârii menționate.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului.

Inculpatul, știind că a fost tras la răspunderea contravențională pentru eschivarea de la executare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2008, a ascuns de executorul judecătoresc faptul că activează începând cu luna decembrie anul 2013 în calitate de operator la SRL „Bemol Retail” și are un venit lunar de 3682 lei. Fapt probat de acuzare în procesul examinării cauzei penale.

Potrivit Hotărârii nr. 13 din 11.06.2013 a Curții Constituționale a Republicii Moldova, sintagma „dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale” din alineatul (1) și sintagma „dacă aceste fapte au fost comise după aplicarea sancțiunii contravenționale” din alineatul (2) ale articolului 320 Cod penal, contravin articolelor 4, 20 alin. (1), 21 și 25 alin. (1) din Constituție, precum și principiului non bis in idem (dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă) prevăzut la articolul 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și articolul 14 alin. 7 al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Instanțele de fond și apel eronat s-au expus asupra faptului, că inculpatul a fost deja pedepsit contravențional pentru fapta comisă, bazându-se în acest sens pe principiul: dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

Instanța de apel a ignorat și hotărârea adoptată de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la 14.05.2013, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional, cât și activitatea executorului judecătoresc Iurie Gîlca, care a inițiat procedura de executare în privința inculpatului.

În astfel de circumstanțe, este probat faptul că, atât până la tragerea inculpatului la răspunderea contravențională, cât și după aceasta, dânsul fiind angajat oficial în câmpul muncii și dispunând de anumite venituri, cu rea voință s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești, indicate mai sus. Acțiuni, contrare prevederilor articolului 16 Cod de procedură civilă, potrivit cărora hotărârile judecătorești sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul R. Moldova.

Cu referire la faptul reținut de instanța de fond și de apel, precum, că învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, nu corespunde

prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume că nu este clară, recurentul a menționat că instanța de fond nici nu a constatat fapta, iar instanța de apel în acest caz a reținut doar niște frânturi de text al învinuirii aduse inculpatului, fără a specifica în care parte acest act de procedură penală nu corespunde normelor legale. Anume asupra acestor circumstanțe importante la caz, instant de fond și cea de apel nu s-au expus.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel pronunțată în privința inculpatului Marcu Oleg Valeriu, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit a statuat, că instanța de fond nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, cu indicarea motivelor legale pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării, inclusiv a certificatului SRL „Bemol Retail”.

Concluzia instanței, că acest certificat: „nu poate fi acceptat ca probă întru confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deoarece acuzarea n-a indicat acest fapt în învinuire”, în opinia instanței de recurs, nu este întemeiată pe vreo normă procedurală și nu este coroborată în niciun fel cu prevederile art. 93, 94, 100, 101 și alte norme din Codul de procedură penală, ce vizează procedura administrării și aprecierii probelor în procesul penal.

Instanța de fond nu a indicat norma de drept în temeiul căreia a dispus achitarea inculpatului, concluzionând în mod divergent că: „în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii, nu au fost prezentate probe incontestabile întru confirmarea vinovăției inculpatului” - diferite temeuri prescrise la art. 390 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul a conchis că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la legalitatea deciziei contestate, Colegiul lărgit a indicat, că instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, le-a repetat întocmai și nu a casat sentința, cu rejudecarea cauzei în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, întemeindu-și concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatului de la f.d.114, 158, certificatul eliberat de SRL „Bemol Retail”, încheierea judecătorului de instrucție din 04.11.2011 de la f.d. 31, explicațiile inculpatului adresate executorului judecătoresc din 08.05.2013 și Comisarului CPs. Rîșcani din 05.06.2012 de la f.d.20, 23 și a reținut decizia Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-546/14 din 04.06.2013 în cauza penală Darii Tudor, dar fără a argumenta sub ce

aspect, și fără a formula o concluzie în acest sens, raportată la circumstanțele speței de pe rol.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv cele descrise în pct. 3 și 5 din prezenta decizie, circumstanțele care atestă că ambele instanțe ierarhic inferioare, nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapt care indică, că recursul declarat este întemeiat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Marcu Oleg Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 320 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.06.2010 stabilindu-i definitiv pedeapsă de 2 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei fiind calculat din momentul reținerii.

9. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că inculpatul Marcu Oleg prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de neexecutare intenționată a hotărârii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

la 24 septembrie 2008, Curtea de Apel mun. Chișinău a emis titlul executoriu nr. 2a-3338/2008 din 14.09.2008, cu privire la încasarea de la Marcu Oleg Valeriu în beneficiul Ludmilei Madan prejudiciul moral în sumă de 250000 lei din toate veniturile începând cu data indicată supra. Ulterior, la biroul executorului judecătoresc Gîlca Iurie la 03.02.1012, a fost intentată procedura de executare a titlului executoriu sus menționat, cu privire la încasarea din contul lui Marcu Oleg în beneficiul lui Madan Ludmila cu titlu de despăgubire morală suma de 250000 lei. În rezultatul intentării procedurii de executare și a acțiunilor întreprinse s-a constatat că debitorul Marcu Oleg, nu execută în mod intenționat hotărârea și se eschivează intenționat de la executarea documentului executoriu. La 14.05.2013, prin decizia nr. 4D-1955/13, emisă de către Judecătoria Râșcani mun. Chișinău, Marcu Oleg, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 318 Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă contravențională în mărime de 3000 lei. După aplicarea sancțiunii contravenționale Oleg Marcu la 23.05.2013 angajându-se la serviciu la SRL „Bemol Retail” nu a comunicat executorului judecătoresc despre angajare, în mod intenționat s-a eschivat de la achitarea datoriei și respectiv neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța de apel a stabilit, că, deși inculpatul vinovăția nu a recunoscut, vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate: declarațiile martorului Gîlcă Iurie și Madan Ludmila, depuse în instanța de fond și în instanța de apel; ordonanța de pornire a urmăririi penale din 01.08.2013 de către organul de urmărire penală al SUP a IP Râșcani al DP mun. Chișinău, în baza elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal (f.d. 1); sesizarea executorului judecătoresc - Iurie Gîlca din 25.06.2013 privind atragerea la răspundere penală a debitorului Marcu Oleg pentru neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) Cod penal (f.d. 9); procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 03.09.2013 prin care s-au ridicat: copia interpelării nr. 087-396r/2013 din 16.07.2013, copia încheierii nr. 24-301/11 din 04.11.2011, copia interpelării nr. 03/6793-6894ej din 06.03.2012, copia încheierii nr. 087/-17/2012 din 06.03.2012, copia interpelării nr. 12-3907-1 din 30.03.2012, copia hotărârii nr. 4D-1955/13 din 14.05.2013, copia titlului executoriu nr. 2a-3322/08 din 24.09.2008, copia demersului nr. 087- 396r/2013 din 11.02.2013, copia informației privind aducerea la cunoștință a deciziei nr. 087-396r/2013 din 11.02.2013, copia procesului contravențional nr. 087-396/2013 din 11.02.2013, copia cererii cet. Madan Ludmila, copia explicației cet. Marcu Oleg, copia informației nr. 833j din 25.05.2012, copia încheierii judecătorești nr. 2c-662/12 din 20.04.2012, copia explicației cet. Marcu Oleg, copia încheierii judecătorești nr. 087-17/2012 din 06.03.2012, copia demersului nr. 087-17/2012 din 12.03.2012, copia încheierii nr. 087-17/2012 din 24.02.2012, copia încheierii nr.087-17/2012 din 03.02.2012, copia încheierii nr. 11-822/09 din 15.10.2009, copia informației parvenite de la penitenciar cu nr. 5/2881 din 20.12.2011; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.09.2013, copia interpelării nr. 087-396r/2013 din 16.07.2013, copia încheierii din dosarul nr. 24-301/11 din 04.11.2011, copia interpelării nr. 03/6793-6894ej din 06.03.2012 copia încheierii nr. 087/-17/2012 din 06.03.2012, copia interpelării nr. 12-3907-1 din 30.03.2012, copia hotărârii nr. 4D-1955/13 din 14.05.2013, copia titlului executoriu nr. 2a-3322/08 din 24.09.2008, copia demersului nr. 087-396r/2013 din 11.02.2013, copia de informare a deciziei cu nr. 087-396r/2013 din 11.02.2013, copia procesului contravențional nr. 087-396/2013 din 11.02.2013, copia cererii cet. Madan Ludmila, copia explicației cet. Marcu Oleg, copia informației nr. 833j din 25.05.2012, copia încheierii judecătorești nr. 2c-662/12 din 20.04.2012, copia explicației cet. Marcu Oleg, copia încheierii judecătorești nr. 087-17/2012 din 06.03.2012, copia demersului nr. 087-17/2012 din 12.03.2012, copia încheierii nr. 087-17/2012 din 24.02.2012, copia încheierii 087-17/2012 din 03.02.2012, copia încheierii nr. 11-822/09 din 15.10.2009, copia informației parvenite de la penitenciar cu nr. 5/2881 din 20.12.2011 (f.d.12); hotărârea din 14.05.2013 emisă de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a fost recunoscut vinovat cet. Marcu Oleg în comiterea contravenției prevăzute de art.

318 Cod Contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 3000 lei (f.d.13); titlul executoriu nr. 2a-3322/08 din 24.09.2008 emis de Curtea de Apel Chișinău, cu privire la încasarea de la Marcu Oleg în beneficiul lui Madan Ludmila suma de 250000 lei, prejudiciu moral (f.d.14, 15); certificatul eliberat de S.R.L. „BEMOL RETAIL ” care confirmă că inculpatul este angajat oficial la această firmă începând cu data de 23.05.2013 în funcție de operator la stația de alimentare cu combustibil din mun. Chișinău, str. Grenoble, 134/2, salariul mediu lunar pentru perioada decembrie 2013 - februarie 2014 a constituit 3682 lei, achitat prin virament; încheierea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 04.11.2013 prin care Marcu O. a fost eliberat condiționat de executarea pedepsei închisorii înainte de termen cu 2 ani 4 luni cu stabilirea mai multor obligațiuni inclusiv a comunica executorului judecătoresc locul de muncă la angajarea în serviciu (fd.31).

În opinia instanței de apel, prima instanță nu a dat o apreciere probelor potrivit prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel adoptând o hotărâre greșită și care nu corespunde cu circumstanțele cauzei și probele administrate.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge poziția de apărare a inculpatului Marcu Oleg despre nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece inculpatul conștientizând faptul, că a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, achitând amenda contravențională și necontestând decizia respectivă, în continuare, deși s-a angajat în câmpul muncii nu a comunicat despre acest fapt executorului judecătoresc, s-a eschivat de la executarea hotărârii instanței de judecată, fapt ce l-a determinat pe executorul judecătoresc să înainteze demers către procuror pentru pornirea cauzei penale.

În opinia instanței de apel, prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare ca motive lipsa de probe ce ar demonstra faptul că inculpatul Marcu Oleg se eschiva de la achitarea datoriei pe care o are față de Madan Ludmila, deoarece din declarațiile executorului judecătoresc Gîlcă Iurie rezultă că pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată, în privința inculpatului Marcu Oleg a fost pornit procesul contravențional, care a fost expediat în instanța de judecată, fiind pedepsit el nu a făcut concluziile de rigoare și în mod intenționat a continuat să nu execute hotărârea instanței deși avea această posibilitate de achitare parțială a sumei restante.

Tot executorul judecătoresc a confirmat, că lui Marcu Oleg nu i-au fost blocate conturile bancare, însă din declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale rezultă, că anume blocarea contului bancar a servit temei de tergiversare pentru achitarea amenzii contravenționale, invocând chiar faptul că executorul judecătoresc i-a dat numărul de cont pentru a depune banii în contul Ludmillei Madan.

Chiar dacă, inculpatul Marcu Oleg nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, faptul că el activa oficial la SRL

„Bemol Retail ” este confirmat prin declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, unde a comunicat, că nu a achitat amenda contravențională în timp de 72 ore, așa cum i-a fost blocat contul bancar de către executorul judecătoresc.

Totodată, instanța de fond la pronunțarea sentinței de achitare nu a luat în considerație că inculpatul Marcu Oleg după ce a fost eliberat din penitenciar a indicat adresa de domiciliu de pe str. M. Sadoveanu 30/2, ap. 34, mun. Chișinău, cu toate că pe adresa respectivă nu mai locuia din anul 2004, adresa corectă fiind mun. Chișinău, or. Codru, str. Prepeliței 28 unde locuiește și până în prezent.

Mai mult ca atât, inculpatul nu s-a prezentat la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidență, fiind angajat oficial în câmpul muncii, intenționat nu a înștiințat organul competent, tănuind faptul dat până la ultima ședință de judecată deși prin încheierea instanței la eliberarea condiționată înainte de termen de executarea a pedepsei i s-a impus obligativitatea de a înștiința executorul judecătoresc despre locul angajării în câmpul muncii.

Faptul că inculpatul Marcu Oleg a fost angajat oficial în câmpul muncii este demonstrat prin certificatul eliberat de către SRL „Bemol Retail”, care atestă că activează oficial la întreprinderea respectivă începând cu data de 23.05.2013, cu salariul mediu lunar de 3682 lei, achitat prin virament, însă la momentul înaintării învinuirii partea acuzării a fost dusă în eroare de către inculpat, motivând că s-a eliberat pe motiv că a avut un acces de epilepsie, informație care a fost dezmințită pe parcursul examinării cauzei.

Argumentul instanței de fond precum, că inculpatul a fost deja sancționat pentru acțiunile sale, nu poate fi luat în considerație, deoarece Marcu Oleg nu poate fi pedepsit penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, fără a fi sancționat contravențional. Infracțiunea prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal este una continuă și urmează a fi inițiată, doar după aplicarea pedepsei contravenționale.

Instanța de apel a reținut, că o condiție obligatorie de aplicare a răspunderii penale, este sancționarea anterioară sub formă contravențională pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată. Fiind sancționat contravențional la 14.05.2013 Marcu O. nu a făcut concluziile corespunzătoare și în mod intenționat nu a executat hotărârea instanței de judecată, deși era obligat a o face și a avut posibilități reale de a-și onora obligațiunile impuse prin act judecătoresc pus în executare silită, ținând cont și de faptul că inculpatul anterior condamnat penal și eliberat de executarea pedepsei condiționat înainte de termen conștientiza consecințele care pot surveni, deoarece la eliberare a fost avertizat de a înștiința executorul judecătoresc despre angajarea sau eliberarea de la locul de muncă, însă a ignorat acest fapt și nu a întreprins acțiuni în vederea executării hotărârii, astfel la 16.07.2013 executorul judecătoresc a sesizat organele de drept în vederea intentării cauzei penale pe motiv că la 23.05.2013 judecătoria Botanica a dispus aplicarea sechestrului pe automobilul de

model BMW 520 I cu numerele de înmatriculare CKM 370 ce aparține cu drept de proprietate lui Marcu O., astfel deși la 14.05.2013 el fuseseră sancționat contravențional până la data sesizării organelor de drept a înstrăinat automobilul dar în contul datoriei nu a achitat nimic.

Mai mult ca atât, instanța de apel a evidențiat faptul, că inculpatul fiind, angajat la serviciu la SRL „Bemol Retail” nu a comunicat executorului despre acest lucru tăinuind veniturile și neonorându-și obligațiunile fapte care se confirm prin adeverința eliberată de Compania Națională de Asigurări în Medicină din 27.09.2013 din care reiese că Marcu O. domiciliat la adresa mun. Chișinău str. M. Sadoveanu 30, bl.2, ap.34 este angajat la ÎCS „Bemol Retail” SRL și conform adeverinței SRL „Bemol Retail” nr. 135 din 12.03.2014 se vede că Marcu O. a fost angajat în serviciu la 23.05.2013 în calitate de operator arătând locul de domiciliu or. Codru, str. Prepeliței 28 pe perioada de activitate a realizat un salariu mediu lunar de 3682 lei. După data de 23.05.2013 Marcu O. nu sa prezenta la Biroul de Probațiune pentru a informa despre angajare în câmpul muncii și a fi pus la evidență în vederea executării hotărârii instanței de judecată, tăinuind veniturile realizate până când a fost constatat faptul că în mod intenționat nu execută hotărârea judecătorească.

Astfel, în concluzia celor menționate, instanța de apel a statuat că prima instanță eronat s-a expus asupra faptului, că inculpatul a fost deja pedepsit contravențional pentru fapta comisă, bazându-se în acest sens pe principiul: dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

Totodată, versiunea de nevinovăție a inculpatului Marcu Oleg este combătută și prin declarațiile martorului Madan Ludmila care a declarat, că după eliberarea din penitenciar a inculpatului Marcu Oleg, acesta nu a mai achitat careva mijloace bănești, nu a mai luat legătura cu ea și nu i-a comunicat niciodată despre faptul imposibilității de a achita în continuare prejudiciul cauzat.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat, că nu există motive de achitare a inculpatului.

Deliberând asupra pedepsei pentru fapta infracțională prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod penal, ținând cont de gradul pericolului social al faptei comise, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul Marcu Oleg nu a încercat să achite prejudiciul moral cauzat lui Madan L., în funcție de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, la adoptarea soluției, ținându-se cont de situația materială și financiară a inculpatului, care pe parcursul urmăririi penale nu s-a dovedit a fi una grea, instanța de apel a conchis că este rațional a-i aplica pedeapsa închisorii cu executarea în penitenciar.

10. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia declară recursuri ordinare inculpatul Marcu Oleg și avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului.

În motivarea recursurilor, ambele declarate la 18.01.2016, în termen, recurenții invocând temei de drept pct. 6), 8), 11) Cod de procedură penală, au invocat următoarele argumente:

- anterior prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03.02.2015 nr.1a-1001/2014, instanța de apel a constatat faptul, că prima instanță just a respins argumentul acuzării, precum că fapta comiterii infracțiunii se dovedește prin aceea, că inculpatul a dispus de mijloace bănești, deoarece a achitat amenda contravențională și nicidecum nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat precum că inculpatul a comunicat adresa falsă și anume mun. Chișinău str. M. Sadoveanu, 30/2 ap.34, deoarece deja de 10 ani fiind înstrăinat imobilul menționat, fapt confirmat și prin: încheierea judecătoarei de instrucție din 04.11.2011 conform căreia Marcu O., a fost eliberat condiționat, înainte de termen, domiciliul inculpatului fiind indicat mun. Chișinău or. Codru, str. Prepeliței 28 (f.d.31); același domiciliu fiind indicat de către inculpat în explicațiile adresate executorului judecătoresc la 08.05.2013 și CPS Rîșcani mun. Chișinău din 05.06.2012 (f.d.20-23);

- instanța de apel contrar prevederilor legale la recunoscut vinovat și condamnat pe inculpat, deoarece el anterior a mai fost condamnat pentru aceeași faptă;

- instanța de apel a comis aceleași erori precum și instanța de fond;

- concluziile instanței de apel sunt întemeiate pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror;

- instanța de apel a comis erori grave de drept, care au afectat soluția;

- este eronată concluzia instanței de apel că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate;

- instanța de apel nu a stabilit faptul, dacă a continuat sau nu să se eschiveze inculpatul de la executarea hotărârii judecătorești, după ce a fost sancționat contravențional;

- inculpatul nu s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești din 24.09.2008 prin care a fost obligat să achite în beneficiul Ludmilei Madan prejudiciul moral în sumă de 250000 lei. Aflându-se în penitenciar în perioada anilor 2008-2011 a efectuat plăți din contul muncii remunerate, iar după ce a fost eliberat condiționat înainte de termen a întâlnit dificultăți majore în a se angaja în câmpul muncii deoarece se afla în termen de probațiune și este bolnav de epilepsie, iar careva bunuri imobile sau mobile care ar putea fi înstrăinate în contul datoriei nu avea. Veniturile de câteva sute de lei de care dispunea nu erau suficiente pentru a achita datoria deoarece avea nevoie de a se întreține;

- instanța de apel nu era în drept să pună la baza concluziilor de condamnare faptul, că inculpatul s-a eschivat de la executarea hotărârii până a fi sancționat

contravențional, deoarece prin aceasta se încalcă dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, instanța de apel urmând să stabilească faptul, dacă după aplicarea sancțiunii contravenționale inculpatul s-a eschivat sau nu cu rea voință de la executarea hotărârii judecătorești. La fel instanța de apel a procedat constatând, că inculpatul a comunicat o adresă greșită, însă acest fapt a avut loc până la sancționarea contravențională a acestuia;

- instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile executorului judecătoresc potrivit cărora inculpatului nu i-au fost blocate conturile bancare, declarații care în viziunea apărării sunt declarative, fără a fi verificate sau confirmate prin alte probe-înscrisuri, ținând cont de faptul, că inculpatul a făcut declarații potrivit cărora nu a avut posibilitate să achite restanța părții vătămate în perioada în care a fost angajat în cadrul SRL „Bemol” în anul 2013 din cauza că contul său bancar, unde era transferat salariul era blocat, însă procurorul nu a prezentat probe care ar infirma acest fapt;

- buna credință față de executarea hotărârii în opinia apărării se confirmă prin 2 chitanțe anexate la materialele cauzei penale potrivit căror inculpatul a achitat 950 lei în luna ianuarie 2015;

- inculpatului nu-i poate fi imputat faptul, că el s-a eschivat de la executarea hotărârii, deoarece a vândut automobilul și nu a achitat datoria, or, acest fapt a avut loc în 2012, la fel până a fi sancționat contravențional;

- din declarațiile executorului judecătoresc Gîlcă Iurie reiese, că acestea se referă la neexecutarea hotărârii judecătorești până inculpatul a fost sancționat contravențional;

- inculpatul a fost condamnat pentru neachitarea unei datorii ceea ce contravine practicii CtEDO;

Menționează, că executorul judecătoresc nu a înștiințat inculpatul ca să comunice imediat despre faptul dacă se va angaja sau dacă va obține careva venituri.

11. Procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, pledând pentru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate privind aprecierea sau reaprecierea probelor nu constituie erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

12. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi admise, cu casarea hotărârii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs ordinar verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din argumentele recursurile, recurenții invocă temeiuri de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală și pct. 14.7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 22 din 12.12.2005, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Colegiul penal atestă, că argumentele recurenților sunt întemeiate, deoarece instanța de apel, ajungând la concluzia privind condamnarea inculpatului Marcu Oleg nu a ținut cont de următoarele aspecte, care sunt incidente speței.

Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului, că potrivit prevederilor art. 281 alin. (2) cât și în cele ale art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală învinuirea adusă persoanei trebuie să fie clară, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de

săvârșire a faptei și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Reieșind din cele menționate, instanțele judecătorești sunt obligate să verifice respectarea în această parte a exigențelor legale, ținând cont și de prevederile art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia: „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”.

La caz este aplicabilă și jurisprudența în materie penală a Curții Europene, și anume, în cauza *Adrian Constantin vs. România*, hotărârea din 12.04.2011, unde Curtea a subliniat încă o dată, „... *rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.*”

În deplin acord cu cele enunțate, Colegiul lărgit reiterează, că rechizitoriul, în sensul art. 297 Cod de procedură penală, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală și care trebuie să cuprindă informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune ca ***învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă***, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu. Or, în atare circumstanțe, se concluzionează, că data, locul și modalitatea acționării inculpatului în vederea săvârșirii infracțiunii imputate, trebuie întotdeauna să fie adusă la cunoștința părților, mai ales pentru a da posibilitatea inculpaților de a-și pregăti apărarea.

Colegiul lărgit menționează, că potrivit prevederilor alin. (1) art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar ***instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului.***

În acest sens, Colegiul constată că potrivit rechizitorului, lui Marcu Oleg i-a fost incriminată neexecutarea intenționată a hotărârii judecătorești, infracțiunea fiind calificată în baza art. 320 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează, că inculpatului prin rechizitoriu, i-a fost incriminată următoarea faptă: *la 24 septembrie 2008, Curtea de Apel mun. Chișinău*

a emis titlul executoriu nr. 2a-3338/2008 din 14.09.2008, cu privire la încasarea de la Marcu Oleg Valeriu în beneficiul Ludmillei Madan despăgubirea morală în mărime de 250 000 lei din toate veniturile începând cu data indicată supra.

Ulterior, la biroul executorului judecătoresc Gîlca Iurie la 03.02.1012, a fost intentată procedura întru executarea titlului executoriu sus menționat, cu privire la încasarea din contul lui Marcu Oleg în beneficiul lui Madan Ludmila cu titlu de despăgubire morală suma de 250000 lei.

În rezultatul intentării procedurii de executare și a acțiunilor întreprinse s-a constatat că debitorul Marcu Oleg, nu execută în mod intenționat hotărârea și se eschivează intenționat de la executarea documentului executoriu.

La 14.05.2013, prin decizia nr. 4D-1955/13, emisă de către Judecătoria Râșcani mun. Chișinău, Marcu Oleg, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 318 Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă contravențională în mărime de 3000 lei, ultimul eschivându-se până în prezent de la achitarea datoriei”.

Colegiul lărgit subliniază, că reieșind din prevederile art. 320 alin.(1) Cod penal, se pedepsește neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În acest sens Colegiul penal constată, că rechizitoriul nu conține informațiile obligatorii, stipulate în prevederile legale ce se referă la actele procesuale de punere sub învinuire, în acesta nefiind indicat, în special, care sunt acțiunile inculpatului, perioada săvârșirii acestora după sancționarea contravențională în baza prevederilor art. 318 Cod contravențional.

În continuare, Colegiul lărgit atestă, că instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului, fapta incriminată acestuia prin rechizitoriu, însă suplimentar a completat-o, depășind limitele învinuirii înaintate și constatând, că: *după aplicarea sancțiunii contravenționale Oleg Marcu la 23.05.2013 angajându-se la serviciu la SRL „Bemol Retail” nu a comunicat executorului judecătoresc despre angajare, în mod intenționat s-a eschivat de la achitarea datoriei și respectiv neexecutarea hotărârii instanței de judecată.*

Totodată Colegiul penal mai menționează, că învinuirile aduse inculpatului în rechizitoriu constituie faptele inculpatului privind neexecutarea hotărârii judecătorești în baza cărora acesta anterior a fost sancționat contravențional. Or, din conținutul rechizitoriului se constată, că fapta infracțiunii, indicată în rechizitoriu nu cuprinde o perioadă concretă, diferită de împrejurările constatate în procesul contravențional, asupra cărora Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău s-a expus la 14.05.2013 printr-o hotărâre (f.d.13, vol.1) care la moment este în vigoare, conform căreia Marcu Oleg a fost sancționat în baza articolului 318 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei.

În așa mod, Colegiul lărgit constată, că în actul de învinuire n-au fost descrise acțiunile inculpatului privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată după finalizarea procesului contravențional și sanționarea definitivă a inculpatului în baza articolului 318 Cod contravențional, acuzatorul de stat nu a indicat ce acțiuni a întreprins învinuitul sau a refuzat să întreprindă pentru a putea efectiv să-i incrimineze învinuirea în baza art. 320 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, în speță puteau fi urmărite penal doar acțiunile inculpatului Marcu Oleg comise după data rămânerii definitive a hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14.05.2013, adică după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În acest sens, Colegiul lărgit subliniază, că potrivit dispozițiilor art. 320 alin. (1) Cod penal și art. 87 din hotărârea Curții Constituționale a RM nr. 13 din 11.06.2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 Cod penal nr. 985-XV din 18.04.2002, în redacția Legii nr. 173 din 09.07.2010 pentru modificarea unor acte legislative, prevede că după aplicarea primei sancțiuni contravenționale, este necesar a întreprinde din nou măsuri în vederea executării astfel încât la expirarea acestui nou termen, persoana să poată fi din nou trasă la răspundere pentru neexecutare intenționată sau eschivare de la executarea hotărârii care era obligat a o executa.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a omis să se expună asupra acestor argumente importante ale apărării, încălcând prevederile art. 417 al. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, nesoluționând fondul apelului.

Colegiul penal de asemenea menționează, că potrivit prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatoare, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului (hotărârea CtEDO *Spînu vs România* din 29 aprilie 2008).

În acest sens Colegiul penal relevă, că potrivit pct.14.6 Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit atestă, că în motivarea condamnării în decizie sunt indicate un șir de probe, care, însă, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 19.11.2015 (f.d.239-242), nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel și anume: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 01.08.2013 (f.d.1); titlul executoriu nr.2a-3322/08 din 24.09.2008 (f.d.14, 15); certificatul eliberat de SRL „Bemol Retail”; încheierea Judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 04.11.2013 (f.d.31), toate depuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Astfel, Colegiul lărgit concluzionează, că instanța de apel, pronunțând decizia de condamnare a inculpatului Marcu Oleg, după ce a casat sentința prin care inculpatul a fost achitat, nu a respectat prevederile legale, care stipulează modalitatea de examinare a cauzelor în instanța de apel în cazul existenței unei sentințe de achitare, punând la baza deciziei de condamnare probe, fără cercetarea nemijlocită sau verificarea acestora în ședința instanței de apel, încălcând astfel drepturile legale ale inculpatului.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept evidențiate se încadrează în cele prevăzute de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, casând sentința de achitare și pronunțând decizia privind condamnarea inculpatului, nu a respectat prevederile art. 414 și 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, iar, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de inculpatul Marcu Oleg și de avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Marcu Oleg Valeriu** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Inculpatul Marcu Oleg Valeriu urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la **23 decembrie 2016**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru